210.

Valaská

Zadudaj, dudášku, na našom salašku, kým si ja donesiem cedidlo, valašku.

Zadudaj, dudášku, zadudaj valaskú, ak mi nezadudáš, veru mi gajdy dáš.

Žatva, milá žatva, vítaj s novým chlebom, už sme sa nažali tam pod šírym nebom.

Žali sme pšeničku od konca do konca; ktorá z nás dostane švárneho mládenca?

Komuže dnes, komu dáme niesť zástavu? Tomu, čo jej podá svoju rúčku pravú.

Ktorejže dnes, ktorej uvijeme veniec? Tej, ktorú si vezme najkrajší mládenec.